

Hans Nielsen: Det foreliggende Lovforslag kunde i og for sig godt give Grund til adskillige Bemærkninger, men jeg skal ikke fremsætte mange saadanne ved denne Lejlighed. Det er ikke ganske klart, hvad det egentlige Formaal er med § 1. Jeg ser af Bemærkningerne, at dette Forslags Vedtagelse senere vil medføre, at der skal søges en Bevilling ved anden Behandling af Normeringsloven. Det var et af de Spørgsmaal, der med meget stort Besvær blev Enighed om sidste Sommer. Jeg ved godt, at den Ordning, der blev truffet, ikke tilfredsstillede den højtærede Minister, og jeg forstaar Lovforslaget saaledes, at den højtærede Minister her vil forsøge at komme til en anden Ordning. Hvis det kan lykkes den højtærede Minister, maa jeg efter mit Kendskab til Stemningen i Udvalget gaa ud fra, at saavel den højtærede Minister som Udenrigsministeriet er i Besiddelse af megen diplomatisk Snilde. For saa vidt kan det være interessant at se, hvorledes det gaar denne Paragraf.

§ 2 gaar ud paa, at der ansættes en Tjenestemand af 3die Lønningsklasse i Genève. Jeg er ikke særlig velvilligt stemt overfor denne Paragraf, der jo atter vil forøge Udgifterne til Udenrigstjenesten, paa Trods af Beparelsesbestræbelserne sidste Sommer. For saa vidt vi skal have en selvstændig Repræsentation dernede, kunde vi efter min Mening lige saa godt have beholdt en Gesandt i Bern. Jeg vil gerne spørge den højtærede Udenrigsminister, om han ikke ogsaa vilde foretrække en saadan Ordning, hvis man nu virkelig skal til at lave om paa dette igen; der kunde da maaske være Grund til at tage dette Spørgsmaal nærmere under Overvejelse.

Jeg skal for øvrigt paa dette Tidspunkt kun sige, at efter min Formening maa dette Forslag henvises til en nærmere Underøgelse og Drøftelse i et Udvalg.

Vanggaard: Det foreliggende Lovforslag gaar bl. a. ud paa, at der oprettes en Post ved Folkeforbundet i Genève, et Embede indenfor tredie Lønningsklasse, som paatænkes besat med Attachéen i Bern; samtidig foreslaas som Følge heraf Oprettelse af en Post i fjerde Lønningsklasse. Disse Foranstaltninger anser jeg for formaalstjenlige og skal paa mit Partis Vegne anbefale dem. De fleste mindre Stater har nu en Repræsentation af denne Art ved Folkeforbundet, medens Stormagterne paa anden Maade er repræsenteret, navnlig gennem den store Indflydelse, de har i Sekre-

tariatet. Det vil derfor sikkert være formaalstjenligt, i Betragtning af denne Institutions overvejende Betydning, at der oprettes en Post som den foreslaaede, og dette skal jeg altsaa paa mit Partis Vegne give min Tilslutning.

Hvad det andet Punkt angaar, at den Post som Raadgiver i Folkeret, der ifølge den i Fjor vedtagne Lov om Udenrigstjenesten skulde nedlægges med Udgangen af Marts 1929, nu foreslaas opretholdt, skal jeg udtale følgende: Folketingets Udvalg vedtog i Fjor enstemmigt denne Posts Nedlæggelse. Hvad man særlig henholdt sig til, var Forenklingskommissionens, jeg tror enstemmige, Betænkning, der gik ud paa, at denne Post maatte anses for egnet til Nedlæggelse, idet man maatte forudsætte, at Udenrigsministeriets juridiske Embedsmænd, først og fremmest Direktøren og Lederen af den politisk-juridiske Afdeling, maatte være i Besiddelse af betydende Kundskab paa det paagældende Omraade, og idet man, hvis der maatte foreligge ganske særlige Tilfælde, hvor disses Kundskab ikke slog til, henviste til at søge Responsa hos en af de i disse Sager kyndige juridiske Professorer. Denne Opfattelse sluttede Folketingets Udvalg sig til. Paa den anden Side maa man imidlertid erindre, at den højtærede Udenrigsminister meget skarpt protesterede imod denne Vedtagelse og forbeholdt sig senere at stille Forslag om Genoprettelse af denne Post som en fast Embedsmandsstilling. Som bekendt blev der indgaaet det Kompromis, at Nedlæggelsen blev udsat til Marts 1929. Man maa jo ogsaa bemærke, at Landstingets Udvalg tog en noget anden Stilling til Spørgsmaalet end Folketingsudvalget, idet det med Undtagelse af et enkelt Parti beklagede Postens Nedlæggelse. Det kan ogsaa siges, at Penge kan der ikke spares foreløbig, navnlig naar man tager i Betragtning, at der nu foreslaas Bortfald af Hjemmetillæget, 4 200 Kr., medens Repræsentationstillæget bibeholdes, idet man maa erindre, at den paagældende Embedsmand, hvis han afskediges, først skal have Ventepenge og derefter Pension. Som sagt, der var visse Punkter, hvor Meningerne var delte mellem Folketingsudvalget og Ministeren, og Ministeren udtalte sig den Gang meget mistrøstigt om Nedlæggelsen af denne Post og tog det Forbehold, at han senere vilde stille Forslag om dens Opretholdelse. Det kan derfor i og for sig ikke overraske stærkt, at Ministeren nu møder med et saadant Forslag, og i Betragtning af de mange forskellige Momenter, der kan lægges